

**UCHWAŁA NR IX.128.2025
RADY GMINY USTKA**

z dnia 16 stycznia 2025 r.

w sprawie wniesienia skargi na rozstrzygnięcie nadzorcze

Na podstawie art. 18 ust. 1 oraz art. 98 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1465, 1572, 1907 i 1940; z 2023 r. poz. 1688) oraz art. 3 § 2 pkt 7 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2024 r. poz. 935 i 1685; z 2020 r. poz. 2320; z 2023 r. poz. 1860) Rada Gminy Ustka

uchwala, co następuje:

§ 1. Rada Gminy Ustka postanawia wnieść skargę do sądu administracyjnego na rozstrzygnięcie nadzorcze Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Gdańsku z dnia 19 grudnia 2024 r. nr 156/g288/P/24 stwierdzające nieważność uchwały nr VII.98.2024 Rady Gminy Ustka z dnia 21 listopada 2024 r. w sprawie zwolnień od podatku od nieruchomości.

§ 2. 1. Do wniesienia i popierania skargi, podejmowania wszystkich czynności w toku postępowania oraz reprezentowania skarżącej przed sądem administracyjnym upoważnia się Wójta Gminy Ustka.

2. Wójt Gminy Ustka może ustanowić pełnomocników procesowych.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Uzasadnienie do Uchwały

Rozstrzygnięciem Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Gdańsku z dnia 19 grudnia 2024 r. nr 156/g288/P/24 stwierdzono nieważność uchwały nr VII.98.2024 Rady Gminy Ustka z dnia 21 listopada 2024 r. w sprawie zwolnień od podatku od nieruchomości.

Rada Gminy Ustka nie zgadza się w całości ze stanowiskiem i argumentacją Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Gdańsku, którą wyrażono w uchwale będącej przedmiotem zaskarżenia do sądu. W ocenie Rady zaskarżoną uchwałą Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Gdańsku naruszyło art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych poprzez błędne uznanie, że uregulowanie zawarte w §1 i §2 uchwały Rady Gminy Ustka nr VII/98/2024 z dnia 21 listopada 2024 r. w sprawie podatku od nieruchomości w 2025 r. nie mieści się w zakresie upoważnienia określonego ww. przepisem ustawy.

Zgodnie z art. 7 ust. 3 ww. ustawy rada gminy może wprowadzać inne zwolnienia przedmiotowe niż określone w ust. 1 tego artykułu. W przepisie tym nie ma żadnych kryteriów ani ograniczeń dotyczących wprowadzania przez rady gmin zwolnień z podatku od nieruchomości, z wyjątkiem uwzględnienia przepisów regulujących zasady udzielania pomocy publicznej. Pozostawienie radzie gminy dużej swobody przy określaniu zwolnień jest uzasadnione tym, że wpływy z podatku od nieruchomości w całości stanowią dochód budżetu gminy, a rada gminy - jako organ władzy lokalnej jest organem najbardziej właściwym do decydowania o potrzebie stosowania i rodzajach zwolnień podatkowych na danym terenie. W konsekwencji uznać należy, że zwolnienie podatkowe wynikające z § 1 i 2 uchwały nr VII/98/2024 Rady Gminy Ustka z dnia 21 listopada 2024 r. w sprawie zwolnień z podatku od nieruchomości, które zwalnia w całości budynki mieszkalne o powierzchni do 100 m² oraz pozostałe budynki mieszkalne w części do 100 m² jest zgodne z normą art. 7 ust. 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych. Z powyższego wynika, że Kolegium RIO w Gdańsku błędnie uznało, że uchwała nr VII/98/2024 Rady Gminy Ustka z dnia 21 listopada 2024 r. w sprawie zwolnień z podatku od nieruchomości w § 1 i § 2 wykracza poza delegację określoną w art. 7 ust. 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych. Rada Gminy Ustka uważa, że taka interpretacja zawężająca uprawnienia rady gminy do przedmiotowego zwolnienia jest niedopuszczalna ponieważ prowadziłaby do ograniczenia swobody rady gminy do wprowadzenia zwolnień od podatku od nieruchomości. Ustawodawca pozostawił radzie gminy dużą swobodę przy określaniu zwolnień. Jednocześnie wskazać należy, że zaskarżone rozstrzygnięcie narusza zasadę proporcjonalności w nadzorze nad działalnością samorządu terytorialnego. Jest to uzasadnione tym, że wpływy z podatku od nieruchomości w całości stanowią dochód gminy, a rada gminy jest organem najwłaściwszym do decydowania o potrzebie wprowadzenia zwolnień i rodzaju tych zwolnień na danym terenie. Rada Gminy Ustka uważa, że posiadała również kompetencje do określenia w § 2 przedmiotowej uchwały rady gminy warunku zwolnienia wskazując, że dotyczy ono posiadanych przez podatnika łącznej powierzchni użytkowej wszystkich posiadanych przez podatnika nieruchomości mieszkalnych do 100 m². Rada uważa, że rada gminy posiada uprawnienie do określenia takiego warunku zastosowania tego zwolnienia. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Bydgoszczy w wyroku z dnia 1 grudnia 2023 r., I SA/Bd 457/23 wskazał, że zakres upoważnienia do tworzenia aktów prawa miejscowego zawarty w art. 7 ust. 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych określa zasadę, iż rada jest uprawniona do określenia w uchwale nie tylko samego brzmienia zwolnienia z podatku od nieruchomości, ale także dodatkowych elementów, które są niezbędne do jego poprawnego stosowania, zgodnie z przyjętymi założeniami, o ile nie narusza to innych aktów prawnych. Oznacza to, że w uprawnieniu do wprowadzania zwolnień podatkowych mieści się również prawo do określenia, na jakich zasadach i w jakim okresie są one stosowane, byleby te

postanowienia nie pozostawały w sprzeczności z innymi przepisami prawa. Jednocześnie wskazać należy, że zaskarżone rozstrzygnięcie narusza zasadę proporcjonalności w nadzorze nad działalnością samorządu terytorialnego. Zgodnie z art. 8 ust. 3 Europejskiej Karty Samorządu Lokalnego, kontrola nad działalnością organów samorządu terytorialnego powinna być sprawowana z poszanowaniem proporcji między zakresem interwencji, a znaczeniem interesów, które mają być chronione. W niniejszej sprawie Organ Nadzoru nie zachował zasady proporcjonalności, gdyż stwierdzenie nieważności uchwały nie było konieczne ani uzasadnione.

Podjęcie uchwały jest uzasadnione i nie wywołuje skutków finansowych.